

Formanden: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Starcke: En ganske kort og meget blid bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Jeg vil bare sige, at det egentlig er mærkeligt, at resultaterne af den førte politik ikke er bedre, og at det egentlig er beklageligt, at det ærede medlem ikke var tilstede i sin tid, da statsminister A. P. Bernstorff førte Danmark ind i en politik, som det ærede medlem dengang kunne have advaret ham imod.

Til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) vil jeg ganske kort sige, at boligerne i Dannebrogsgade meget rigtigt blev bygget i den liberale periode, men de blev bygget i en periode, da man ikke havde sporvogne og ikke havde cykler, og derfor blev de tvunget op i den høje bebyggelse på et tidspunkt, da man heller ikke havde nogen grundskyld. Og når man henviser til bebyggelsen i Borgergade, hvor der nu har fundet en sanering sted, bedes man samtidig undersøge huslejen i disse lejligheder.

Når den højtærede statsminister, idet han omtalte vor demagogiske agitation, som han kalder det, siger, at vi behøver jo ikke aviser, må jeg måske henvise til, at f. eks. den socialdemokratiske avis i Randers under valgkampen dør nægtede at tage annoncer fra retsforbundets side om møder. Og det var i og for sig ikke, fordi redaktøren ikke ville tage dem, men det var efter ordre fra hovedkvarteret herovre. Jeg kan nævne den socialdemokratiske avis i Esbjerg, som rettede et meget kraftigt angreb på mig. Jeg tillod mig at skrive et svar. Det blev ikke optaget. Så skrev jeg derover og spurgte, om det ville blive optaget. Så kom der en ny tospaltet artikel, hvori redaktøren helt modigt svarede på det svar fra mig, som han ikke havde trykt. Vort fødeland var altid rigt på raske orlogshelte!

Til sidst vil jeg gerne spørge den højtærede handelsminister: Var det dog ikke et forsøg værd, at lade folk købe for deres egne penge? Ministeriet har haft meget gunstige muligheder for at føre en liberaliseringspolitik, men resultatet er, at Danmark i dag ligger lunt i den kolde sne.

Formanden: Det ærede medlem fru Alvilda Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Alvilda Larsen: Jeg vil gøre et par enkelte bemærkninger, før vi går til afstemning om den dagsorden, jeg har foreslået. Vi har

i aften igen af den højtærede handelsminister fået den forklaring, som vi har fået så mange gange før, når det gjaldt spørgsmålet om kødpriserne, nemlig at årsagen til prisstigningerne er, at hjemmemarkedsprisen skal følge eksportprisen. Uanset hvor mange gange denne forklaring kommer, tilfredsstiller den ikke husmødrene, de føler sig ikke overbevist om, at det er den eneste forklaring og den eneste årsag. De forstår ikke, at der er nogen forbindelse mellem eksport- og hjemmemarkedsprisen, især f. eks. foran en store bededag o. lign., og jeg vil gøre den højtærede minister opmærksom på, at uanset at forklaringen nu er kommet igen, venter husmødrene trods alt noget mere. Jeg for mit vedkommende efterlyste ikke bare årsagen, men også hvad man fra regeringens side og rigsdagens side agter at gøre overfor disse prisstigninger.

Nu har jeg forstået, at man afviser dagsordenen. Det forstår jeg ikke. Jeg beklager, og hundrede tusinde husmødre med mig beklager, at rigsdagen nu igen vil afvise at foretage sig noget som helst mod prisstigningerne. Man fremsiger kønne ord om, at det er galt, og om at man skal have opmærksomheden henvendt på spørgsmålet, man skal undersøge videre, men man ender med at sidde og intet foretage sig. Jeg ved ikke, hvad husmødrene vil tænke om denne regering og denne rigsdag, som i dage og måneder kan snakke om nødvendigheden af løsningen af landets store økonomiske problemer, når den ikke engang er i stand til at løse det ganske vist for husmødrene store problem, men i hvert fald for regeringen og rigsdagen lille problem, der hedder kødpriserne. Vi har, siger husmødrene, dog et priskontrolorgan. Selvom husmødrene ikke har mærket meget til det, spørger de stadigvæk: Hvor er priskontrollen, hvad bestiller priskontrollen? Det er muligt at gribe ind og hindre det, der sker i dag, og husmødrene venter, at det sker.

Hvis ministeren er i tvivl om, hvad husmødrene tænker og mener, opfordrer jeg de ærede medlemmer til at gå med mig en tur i morgen og handle. Jeg vil så kun give det råd til de ærede medlemmer endelig ikke at afsløre i butikkerne, at de er medlemmer af rigsdagen.

Såfremt den højtærede handelsminister kun har det at sige til husmødrene i dag, at der intet er at gøre ved sagen, da kan han være overbevist om, at jeg har ret, når jeg mener, at stemningen blandt husmødrene i dag er af en sådan karakter, at den højtærede handelsminister ikke vil få særlig fredelige hvedebrødsdage.